

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200358
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8521200358.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobkyne: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. H. XXX, zastúpená: JUDr. Gábor Száraz, advokát so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 1. NFD group s.r.o., IČO: 46697730, sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, 2. NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO, IČO: 36477494, sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, obaja žalovaní pr. zast.: AK Berčo s.r.o., J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 54 329 281, o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy o ubytovaní s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo 04.04.2022 č.k. 6C 9/2021-118, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že odstúpenie od zmluvy o ubytovaní a výzva na úhradu dlžnej sumy za ubytovanie z 20.01.2021 sú neplatné. Určil, že žalobkyňa je oprávnená užívať priestory ubytovacieho zariadenia, ktoré sú na ubytovanie vyhradené, vrátane spoločných priestorov v súlade so zmluvou o ubytovaní a dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 01.04.2019, uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade v stavbe - Penzióne so súpisným číslom XXX, postaveným na parcele C KN XXX/X, kat. úz. Q. H.. Počas celej doby trvania pracovného pomeru uzatvoreného medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade na základe pracovnej zmluvy z 30.01.2013. Súd prvej inštancie ďalej určil, že žalovaný v 1. rade je povinný zabezpečiť žalobkyni prechodné ubytovanie a služby s ním spojené v priestoroch ubytovacieho zariadenia v súlade so zmluvou o ubytovaní a dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 01.04.2019, uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. Q. H., počas celej doby trvania pracovného pomeru uzatvoreného medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade na základe pracovnej zmluvy z 30.01.2013. Prvoinštančný súd napokon určil, že žalovaný v 2. rade je povinný zdržať sa výkonu vlastníckeho práva - strpieť užívanie predmetných priestorov v prospech žalobkyne, ktoré boli žalobkyni na ubytovanie vyhradené, vrátane spoločných priestorov ubytovacieho zariadenia a strpieť používanie služieb, ktorých poskytovanie je s ubytovaním spojené v súlade so zmluvou o ubytovaní a dohody o zrážkach zo mzdy z 01.04.2019 v nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. Q. H., počas celej doby trvania pracovného pomeru uzatvoreného medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade na základe pracovnej zmluvy z 30.01.2013. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa sa domáhala neplatnosti odstúpenia od zmluvy o ubytovaní a určenia, že má právo užívať priestory určené v zmluve o ubytovaní

v F. a uloženia povinnosti žalovaným zabezpečiť toto ubytovanie a služby s tým spojené, resp. strieť užívanie týchto priestorov počas trvania pracovného pomeru medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade. V priebehu konania žalobkyňa okrem dôvodu neplatnosti odstúpenia od zmluvy o ubytovaní pre nedoručenie a pre absenciu dôvodu, pre ktorý došlo k odstúpeniu a pre nesplnenie podmienok podľa § 759 ods. 2 OZ doplnila svoju argumentáciu aj namietanou neplatnosťou zvolenia štatutárnych orgánov žalovaného v 2. rade, ktorý ustanovil do funkcie aj štatutárneho zástupcu žalovaného v 1. rade. Žalovaní namietali nedôvodnosť žaloby preto, že na odstúpení od zmluvy žalovaný v 1. rade netrvá, jednak preto, že žalovaný v 1. rade odstúpil od zmluvy o ubytovaní podaním z 15.02.2021, ktorej prevzatie žalobkyňa potvrdila v inom konaní a pre neurčitost' žalobného návrhu v bodoch 2 až 4.

3. Pokiaľ ide o doručenie odstúpenia, je pravdou, že doručovanie odstúpenia bývalému manželovi žalobkyne, napriek tomu, že žalovaný v 1. rade vedel, kde sa žalobkyňa zdržiava, je minimálne v rozpore s dobrými mravmi. Samotná žalobkyňa však aj v žalobe potvrdzuje, že toto odstúpenie jej doručené bolo. Namietaný nedostatok riadneho doručenia preto súd prvej inštancie považoval za právne bezvýznamný, a to aj z tohto dôvodu, že doručenie odstúpenia môže mať vplyv na skutočnosť, či jeho účinky nastali, príp. kedy, ale nie na jeho platnosť.

4. Pokiaľ ide o dôvod odstúpenia - ubytovanie zrejme príbuzných žalobkyne v penzióne L., tento súd prvej inštancie nemal preukázaný. Bolo nesporné, že určité osoby prespali v penzióne L. z 02.01.2021 na 03.01.2021, avšak nebolo preukázané, že by išlo o prespanie týchto osôb v iných priestoroch ako tých, ktoré žalobkyňa má právo užívať. Podľa zmluvy o ubytovaní nemala žalobkyňa zakázané prijímať návštevy a ak by aj tieto prespali v priestoroch vyčlenených pre žalobkyňu, nedochádza k porušeniu nejakých povinností žalobkyne. Zároveň nebolo zistené, aby žalovaný v 1. rade upozornil žalobkyňu pred doručením odstúpenia od zmluvy na toto jej údajné porušenie zmluvy o ubytovaní, ktoré je podmienkou pre platné odstúpenie od zmluvy o ubytovaní podľa § 759 ods. 2 OZ a jednak žalovaný v 1. rade na napadnutom odstúpení od zmluvy netrval. Súd prvej inštancie v súvislosti s namietanou neurčitost'ou petitu a absenciou naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy poukázal na to, že žalobkyňa pri vymedzení tejto časti žalobného návrhu vychádzala z výroku č. 4 neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Stará Ľubovňa v konaní sp. zn. 5C 2/2021. Vyriešenie tejto otázky je pritom dôležité pre rozhodnutie o ďalších nárokoch, ktorých sa žalobkyňa domáha, teda výrok o neplatnosti odstúpenia od zmluvy nie je jediným výrokom, ktorého sa žalobkyňa domáhala. Žalovaný v 1. rade pritom naďalej aj podľa predloženého ďalšieho odstúpenia od zmluvy o ubytovaní zo dňa 15.02.2021 považuje dôvod odstúpenia v podaní zo dňa 20.1.2021 za dôvodný. Za tohto stavu súd prvej inštancie vyhodnotil, že argumentácia žalovaných o netrvaní na odstúpení od zmluvy o ubytovaní zo dňa 20.01.2021 nie je podložená relevantným dôkazmi, pričom vzhľadom na ich postup voči žalobkyňi je postavenie žalobkyne aj vo vzťahu k určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy o ubytovaní neisté a je potrebné túto otázku vyriešiť, čo preukazuje naliehavý právny záujem žalobkyne na takomto určení. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie akceptoval aj žalobný návrh na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy, od ktorého sa odvíjajú aj ďalšie uplatnené nároky. K odstúpeniu od zmluvy o ubytovaní vyhotovenom 20.01.2021 došlo v rozpore s § 759 ods. 2 OZ, teda v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho súd vyhodnotil toto odstúpenie ako neplatné. Z obsahu žaloby ďalej vyhodnotil, že žaloba sa týka odstúpenia od zmluvy o ubytovaní, teda nie aj výzvy na úhradu dlžnej sumy, keďže výzvy ako taká nespôsobuje právne účinky v zmysle vzniku nových práv a povinností zmluvných strán, teda nemôže ísť o právny úkon, ktorý by mohol byť neplatný.

5. Pokiaľ ide o body 2 až 4 žalobného návrhu, súd prvej inštancie skonštatoval, že v tejto časti je návrh dostatočne jasný a určitý a je z neho zrejmé, čoho sa žalobkyňa domáha. Tvrdenia o užívaní nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu neboli rozhodné pre toto konanie. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáha rozsahu užívania upravenom v zmluve o ubytovaní, pričom iné nároky zo zmluvy o ubytovaní súvisiace s prípadným užívaním priestorov nad rámec upravený v zmluve, nie sú predmetom tohto konania. Ak by aj žalobkyňa užívala priestory vo väčšom rozsahu, ide o právny nárok medzi stranami sporu, ktorý je potrebné uplatniť samostatne. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné na tento účel žalobkyňu vypočuť, keďže nešlo o otázku podstatnú pre rozhodnutie vo veci samej.

6. Súd prvej inštancie sa napokon zaoberal námietkou žalobkyne neplatnosti odstúpenia od zmluvy o ubytovaní z dôvodu jeho vykonania štatutárnymi orgánmi žalovaného v 1. rade, ktorý bol ustanovený neplatne zvolenými štatutárnymi orgánmi žalovaného v 2. rade, s ktorou otázkou súvisí aj námietka

žalovaných o uplatnení druhého odstúpenia od zmluvy o ubytovaní. Mal za zistené, že odstúpenie od zmluvy o ubytovaní z 15.02.2021 bolo vyhotovené, bolo doručené žalobkyni a nebolo napadnuté na súde. Tiež bolo nesporné, že Okresný súd Stará Ľubovňa v konaní sp. zn. 5Cb/5/2020 rozhodol, že uznesenia prijaté na členskej schôdzi žalovaného v 2. rade konanej dňa 21.12.2019 sú neplatné, vrátane odvolania všetkých doterajších členov predstavenstva žalovaného v 2. rade a voľby nových členov predstavenstva, a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý bol vyhláseným dňa 17.02.2022. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy z 20.01.2021, toto ako už bolo uvádzané, súd prvej inštancie vyhodnotil ako neplatné najmä preto, že odstúpeniu od zmluvy nepredchádzalo žiadne upozornenie zo strany ubytovateľa na porušenie povinností žalobkyne, čo je v rozpore s § 759 ods. 2 OZ a z dôvodu nepreukázania dôvodu pre odstúpenie od zmluvy. Aj keby teda toto odstúpenie od zmluvy podpísal neplatne zvolený štatutárny orgán, nič to nemení na neplatnosti tohto prvého odstúpenia od zmluvy. Dôležitou otázkou vo vzťahu k žalobnému návrhu uvedenému v bodoch 2 až 4 bolo posúdenie prípadnej neplatnosti odstúpenia od zmluvy z 15.02.2021, ktoré síce nie je predmetom tohto konania, ale na druhej strane v prípade platného odstúpenia od zmluvy o ubytovaní po prvom neplatnom odstúpení od zmluvy o ubytovaní, ktoré je predmetom tohto konania, by vyvstala otázka, či je oprávnená užívať časť penziónu L. a či žalovaní sú povinní jej umožniť a strpieť toto užívanie. Uviedol, že odstúpenie od zmluvy z 15.02.2021 by z hľadiska splnenia náležitostí vyžadovaných Občianskym zákonníkom tieto splňalo. Zdôraznil však, že v poradí druhé odstúpenie od zmluvy bolo vykonané z dôvodu neuhradenia ceny za ubytovanie. V prvom neplatnom odstúpení od zmluvy pritom bola žalobkyňa vyzvaná aj na zaplatenie dlhu na cenu za ubytovanie. Neplatnosť sa týka odstúpenia od zmluvy o ubytovaní, nie výzvy na zaplatenie, keďže táto sama o sebe nespôsobuje právne následky. Skutočnosť, že dlh existuje, nebola medzi stranami sporná. Žalobkyňa sa bránila iba tým, že cenu za ubytovanie mal zrážať žalovaný v 1. rade z jej mzdy, teda nesplnenie si tejto povinnosti nemôže byť v jej neprospech. Súd prvej inštancie uviedol, že aj keď žalovaný v 1. rade zrážky zo mzdy nevykonával, nič to nemení na dohode zmluvných strán o výške ceny za ubytovanie a povinnosti žalobkyne túto cenu platiť. V každom prípade ani nevykonávanie zrážok zo mzdy vo výške dohodnutej ceny za ubytovanie nemení na povinnosti žalobkyne cenu za ubytovanie zaplatiť, keďže zrážky zo mzdy nie sú jediným spôsobom uhradenia ceny za ubytovanie a ak žalobkyňa zistila, že zrážky zo mzdy nie sú vykonávané, mohla cenu za ubytovanie uhradiť iným spôsobom, resp. upozorniť žalovaného v 1. rade na to, aby zrážky zo mzdy vykonával.

7. Vo vzťahu v poradí k druhému odstúpeniu od zmluvy, preto ostalo otáznne, aký vplyv na toto odstúpenie malo rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní sp. zn. 5Cb/5/2020. V tomto prípade platnosť odstúpenia od zmluvy o ubytovaní zo dňa 15.02.2021 žalobkyňa namietla krátko na to, ako sa dozvedela o tom, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol, že uznesenia prijaté na členskej schôdzi žalovaného v 2. rade dňa 21.12.2019 boli vyhlásené za neplatné. Argumentáciu ohľadne odstúpenia od zmluvy zo 15.02.2021 žalovaní uviedli až na súdnom pojednávaní. Súd teda túto otázku vyriešil ako predbežnú. Túto námietku vyhodnotil ako dôvodnú a odstúpenie od zmluvy o ubytovaní z 15.02.2021 vyhodnotil ako neplatné, keďže bolo vyhotovené štatutárnym zástupcom žalovaného v 1. rade zvoleného neplatne zvolenými štatutárnymi zástupcami žalovaného v 2. rade, ktorý je jediným spoločníkom žalovaného v 1. rade.

8. Navyše k v poradí druhému odstúpeniu od zmluvy žalovaní netvrdili ani nepreukázali, kedy bolo žalobkyni doručené odstúpenie od zmluvy o ubytovanie predchádzajúce a to zo dňa 20.01.2021. Bývalý manžel žalobkyne prevzal prvé odstúpenie dňa 26.01.2021, pričom od tohto dňa do 15.02.2021 je 13 pracovných dní. Žalobkyňa mala uhradiť dlh do 5 pracovných dní od doručenia odstúpenia. Súdu prvej inštancie teda nebolo zrejmé, či táto lehota bola dodržaná do dňa 15.02.2021, kedy bolo vyhotovené druhé odstúpenie od zmluvy o ubytovaní, čo by tiež mohlo mať vplyv na platnosť tohto druhého odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na už predchádzajúce názory súdu prvej inštancie však nebolo potrebné sa bližšie touto otázkou zaoberať.

9. V závere súd prvej inštancie poznamenal, že dohoda o ukončení právneho vzťahu zo dňa 17.05.2021, uzavretá medzi žalovaným v 2. rade ako prenajímateľom a žalovaným v 1. rade ako nájomcom týkajúca sa penziónu L. na základe nájomnej zmluvy z 02.01.2013 nemá bližší dopad na toto konanie, pretože žalovaný v 2. rade je stále vlastníkom penziónu, a teda prípadné rozhodnutie súdu o jeho povinnosti strpieť obmedzenie vlastníckeho práva sa ho napriek tejto dohode dotýka. Z predložených listinných dôkazov mal za preukázané aj to, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade stále trvá, teda aj žalovanému v 1. rade stále vzniká povinnosť zabezpečiť ubytovanie žalobkyni v zmysle zmluvy o ubytovaní. Za toho stavu potom výsluch svedkyne navrhovanej zástupcom žalobkyne na účely

preukázania účelovosti dohody o ukončení právneho vzťahu nepovažoval za potrebný pre rozhodnutie vo veci samej.

10. O náhrade trov strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

11. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žaloba žalobkyne bola zamietnutá a uplatnili si nárok na náhradu trov celého konania. Žalovaní argumentujú tým, že žaloba žalobkyne je nedôvodná, keďže žalovaný v 1. rade na odstúpení od zmluvy o ubytovaní zo dňa 20.01.2021 netrvá, na čo poukázal aj v priebehu konania. Ak nie je predmet sporu, nemôže ani existovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak ako to žiada žalobkyňa. Žalovaný v 2. rade ďalej namieta to, že nie je v spore pasívne legitimovanou stranou, nakoľko nie je žiadnym spôsobom v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou. Žalobkyňa nepreukázala skutočnosť, aby žalovaný v 2. rade bránil žalobkyňu v užívaní predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaní opakovane argumentujú tým, že petit žalobkyne je neurčitý, nakoľko bez ďalšieho nie je možné určiť, aké priestory je žalobkyňa oprávnená užívať. Nie je vôbec definovaný konkrétny priestor, miestnosť, jej špecifiká a podobne. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, teda vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že rozhodnutie by bolo nevykonateľné. Odkaz na obsah zmluvy, ktorý nie je súčasťou rozhodnutia samotného a ktorého obsah nedáva jednoznačnú odpoveď na to, v akom rozsahu a kvalite má povinný svoju povinnosť splniť, nedisponuje materiálnou zložkou vykonateľnosti. Prvoinštančný súd teda rozhodol o petite, ktorý je neurčitý, nevykonateľný, v rozpore so zákonom a ustálenou súdnou praxou, napr. uznesením NS SR sp. zn. 4Obdo 33/2017. Žalovaní ďalej vytykajú súdu prvej inštancie, že nesprávne aplikoval a vyložil ust. § 79 ods. 1 Zákonníka práce a rozhodol tak, že rozsudok vydaný 04.04.2022 nereflektuje stav v čase jeho vydania, nakoľko pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade skončil a to ku dňu doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyňu. Pracovný pomer je skončený platne pokiaľ súd v konaní nerozhodne inak. Aj z toho dôvodu je rozsudok nevykonateľný, keďže vo výroku II., III. a IV. zaviazal konajúci súd žalovaných k plneniu povinnosti počas celej doby trvania pracovného pomeru. Napokon k dohode o ukončení právneho vzťahu medzi žalovanými v 1. a 2. rade, títo v odvolaní poukazujú na to, že aj napriek skutočnosti, že zmluva o ubytovaní vykazuje podobné znaky ako nájomná zmluva, pretože predmetom oboch týchto zmlúv je prenechanie veci do užívania inej osobe za odplatu, zmluvu o ubytovaní možno pomerene jasne odlíšiť prostredníctvom jej účelu. Keďže predmetom tejto zmluvy o ubytovaní nie je zabezpečenie ubytovania, ale iba prenechania priestorov za účelom prechodného ubytovania, je zřejmé, že ubytovateľ musí mať nejaký vzťah k predmetu zmluvy, a to buď vo forme vlastníctva alebo vo forme nájomnej zmluvy. V tomto konkrétnom prípade išlo o nájomnú zmluvu uzatvorenú medzi žalovanými, ktorá skončila práve na základe dohody o ukončení právneho vzťahu. Konajúci súd používa iný výklad a inú terminológiu, ako je to uvedené priamo v zmluve o ubytovaní a samotnom Občianskom zákonníku a zaväzuje žalovaného v 1. rade k povinnosti, ktorá nemá oporu v právnych predpisoch. Zároveň úlohou súdu bolo skúmať aj platnosť zmluvy o ubytovaní medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade a touto otázkou sa súd vôbec nezaoberal. Zdôrazňujú, že predmetná zmluva o ubytovaní bola dohodnutá na dobu trvania pracovného pomeru a pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú. Je otázke, či takto dohodnutá zmluva o ubytovaní a dohoda o zrážkach zo mzdy je platná, či neodporuje zákonu, okrem iného aj z dôvodu nedostatočného definovania predmetu zmluvy týkajúceho sa priestorov ubytovacieho zariadenia. Súd prvej inštancie nedostatočne v tejto súvislosti právne posúdil všetky predložené dôkazy, s niektorými sa vysporiadal nad rámec svojich povinností vyplývajúcich mu z CSP a na druhej strane iné dôkazy vôbec nezohľadnil, pričom ich povaha a dopad na predmet sporu sú rovnaké. Na základe týchto dôvodov navrhli žalovaní podanému odvolaniu vyhovieť.

12. Žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť ako vecne správny a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že žalovaný v 1. rade odstúpil od zmluvy o ubytovaní a vyzval žalobkyňu na úhradu dlžnej ceny za ubytovanie pripisom z 20.01.2021 a s poukazom na výsledok konania OS Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb 5/2020 má za to, že neplatné predstavenstvo družstva žalovaného v 2. rade nemohol platne ustanoviť do funkcie konateľa Ing. U. M.. Voľba konateľa spôsobuje relatívnu neplatnosť právneho úkonu, ktorú v tomto spore namietli a teda platí, že žalovaný v 1. rade neplatne odstúpil od zmluvy o ubytovaní listom z 20.01.2021. Uvedené platí aj pre odstúpenie od zmluvy o ubytovaní vykonané dňa 15.02.2022. Žalobkyňa tvrdí, že dostatočným spôsobom preukázala naliehavý právny záujem v tomto spore a práve naopak, predchádzajúci právny zástupca žalovaných na poslednom pojednávaní uviedol,

že netrvá na odstúpení od zmluvy z 20.01.2021 a následne predložil nové odstúpenie od zmluvy o ubytovaní a takéto konanie žalobkyňa považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pretože jediným cieľom oboch žalovaných je ukončiť zmluvu o ubytovaní so žalobkyňou. Zdôrazňuje, že žalovaný v 2. rade je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. Q. H.. Žalovaný v 2. rade podal žiadosť na odpojenie penziónu L. od dodávky vody, elektrickej energie a plynu, je teda pasívne vecne legitímovaný v tomto spore. Nesúhlasí ani s námietkou, že výrok rozsudku je nevykonateľný.

13. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Zb. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných opodstatnené nie je.

14. V odvolacom konaní vyplýva z dispozičnej zásady, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov a rozhodnutí súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Miera dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/7/2010).

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností súd prvej inštancie vyvodil aj správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti v súvislosti s odvolacími námietkami strán dopĺňa uvedené.

18. Ako je zrejmé z obsahu spisu, žalobkyňa je zamestnankyňou žalovaného v 1. rade na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.01.2013. Žalobkyňa vykonáva pre žalovaného v 1. rade prácu prevádzkarky s miestom výkonu práce Penzión L. Q. H. č. XXX a tento pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade listom z 21.12.2021 oznámil žalobkyňi, že s ňou okamžite končí pracovný pomer z dôvodu uvedeného v § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalobkyňa sa v konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 20Cpr 2/2022 domáhala vo vzťahu k žalovanému v 1. rade určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré jej bolo žalovaným v 1. rade dané listom z 21.12.2021 je neplatné a z rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu bolo zistené, že v uvedenom konaní

rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 19.08.2022 bolo žalobe žalobkyne vyhovené a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.10.2022.

19. V súvislosti s existenciou pracovného pomeru medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade bola medzi týmito účastníkmi uzatvorená dňa 01.04.2019 Zmluva o ubytovaní a Dohoda o zrážkach zo mzdy, v zmysle ktorej bolo žalobkyňi počas celej doby trvania pracovnej zmluvy poskytnuté ubytovanie v predmetnom penzióne a to v trojlôžkovej izbe a zároveň bolo v článku III. bod 2 a 3 upravené právo žalobkyne a jej dvoch detí okrem priestorov vyčlenených na bývanie užívať aj spoločné priestory ubytovacieho zariadenia a používať služby, ktorých poskytovanie je s ubytovaním spojené. Za ubytovanie a služby s ním spojené sa účastníci tejto zmluvy dohodli na cene 200 eur mesačne, ktorá mala byť vykonávaná formou zrážok zo mzdy. Nebolo sporné, že výlučným vlastníkom tejto nehnuteľnosti - Penzión L. Q. H. č. XXX je žalovaný v 2. rade (LV č. XXXX, kat. úz. Q. H.), keď zároveň žalovaný v 2. rade je aktuálne jediným spoločníkom spoločnosti žalovaného v 1. rade a teda zamestnávateľa žalobkyne.

20. Písomným podaním z 20.01.2021 žalovaný v 1. rade odstúpil od zmluvy o ubytovaní a dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej so žalobkyňou a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej ceny za ubytovanie. Odstúpenie od zmluvy o ubytovaní bolo odôvodnené tým, že v dňoch 02. - 03.01.2021 žalobkyňa mala umožniť tretím osobám, ktoré sú pravdepodobne v jej príbuzenskom vzťahu ubytovať sa v Penzióne L., čím sa mala dopustiť hrubého porušenia povinností plynúcich zo zmluvy o ubytovaní vzhľadom na to, že priestory na ubytovanie je oprávnená užívať iba ona s deťmi a aj to, že poskytla ubytovanie napriek epidemiologickým opatreniam prijatým uznesením Vlády SR č. 453/2020. V priebehu konania žalovaný v 1. rade oznámil, že netrvá na tomto odstúpení od zmluvy o ubytovaní a od dohody o zrážkach zo mzdy a vo vzťahu k žalobkyňi vyhotovil dňa 15.02.2021 odstúpenie od zmluvy o ubytovaní a to z dôvodu neuhradenia ceny za ubytovanie v súlade s ustanoveniami článku VI. Zmluvy o ubytovaní.

21. Je napokon zrejmé, že v konaní Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb 5/2020 v spojení s konaním Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Cob 38/2021 sa v spore žalobcov P. I. a spol. proti žalovanému v 2. rade rozhodovalo o určení neplatnosti uznesení prijatých na členskej schôdzi žalovaného v 2. rade konanej dňa 21.12.2019. Žalobe žalobcov bolo v celom rozsahu vyhovené a rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022.

22. Podľa § 754 Občianskeho zákonníka, zo zmluvy o ubytovaní vznikne objednávateľovi právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia). Za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami.

23. Podľa § 755 Občianskeho zákonníka, ubytovaný má právo užívať priestory, ktoré mu boli na ubytovanie vyhradené, ako aj užívať spoločné priestory ubytovacieho zariadenia a používať služby, ktorých poskytovanie je s ubytovaním spojené.

24. Podľa § 756 Občianskeho zákonníka, ubytovateľ je povinný odovzdať ubytovanému priestory vyhradené mu na ubytovanie v stave spôsobilom na riadne užívanie a zabezpečiť mu nerušený výkon jeho práv spojených s ubytovaním.

25. Podľa § 759 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ubytovateľ môže od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby odstúpiť, ak ubytovaný v ubytovacom zariadení aj napriek výstrahe hrubo porušuje dobré mravy alebo inak hrubo porušuje svoje povinnosti zo zmluvy.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

27. Účelom zmluvy o ubytovaní v zmysle predpokladov § 754 a nasl. Občianskeho zákonníka je poskytnúť niekomu prechodné ubytovanie v zariadení na to určenom. Tým sa táto zmluva odlišuje od nájomnej zmluvy, predmetom ktorej je časovo neobmedzené, prípadne aj časovo obmedzené užívanie bytu alebo jeho časti, ktorá je upravená v § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o ubytovaní je neformálnou zmluvou, možno ju teda uzavrieť v akejkoľvek forme. Predmetom zmluvy o ubytovaní je

poskytnutie prechodného ubytovania, ktoré je spojené s určitými nevyhnutnými službami, prípadne na základe osobitnej dohody aj s ďalšou službou. Prechodnosť ubytovania vyplýva spravidla z dohodnutej doby ubytovania. Môže však vyplývať aj z účelu ubytovania, napr. prechodné ubytovanie na dobu vykonávania určitej činnosti a podobne. Prechodné ubytovanie sa poskytuje v zariadeniach na to určených. Zákon v tejto súvislosti uvádza hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia. Vzhľadom na to, že tzv. iné zariadenia nie sú bližšie špecifikované, možno sem zahrnúť aj celý rad iných zariadení, akými sú rekreačné chaty, časti súkromných domov a časti bytov, pokiaľ v nich ich vlastníci poskytujú iným osobám prechodné ubytovanie. Na poskytovanie prechodného ubytovania sa vyžaduje, aby ubytovateľ mal príslušné živnostenské oprávnenie na poskytovanie ubytovacích služieb. Obsahom zmluvy o ubytovaní sú práva a povinnosti účastníkov zmluvy. Zmluva o ubytovaní je odplatnou zmluvou, čo znamená, že za ubytovanie a za poskytnuté služby sa musí platiť odplata, Občiansky zákonník v tejto súvislosti hovorí o cene ubytovania a za služby s ním spojené.

28. Ak organizácia poskytla pracovníkovi ubytovanie v ubytovni určenej na prechodné ubytovanie, právny vzťah takto vzniknutý treba posudzovať podľa (aktuálne) § 754 a nasl. Občianskeho zákonníka (R 67/1965).

29. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť; nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 49/2003).

30. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že dôvod, pre ktorý žalovaný v 1. rade podaním z 20.01.2021 odstúpil od zmluvy o ubytovaní, v konaní preukázaný nebol. Pokiaľ ide o prechodné ubytovanie príbuzných žalobkyne v dňoch z 02.01. do 03.01.2021, nebolo zistené, že by sa tieto osoby zdržiavali a boli ubytované v iných priestoroch ako tých, ktoré žalobkyňa má právo užívať. Súd prvej inštancie tiež správne zdôraznil, že žalovaný v 1. rade pred doručením tohto odstúpenia od zmluvy neupozornil žalobkyňu na takto tvrdené porušenie ustanovení zmluvy o ubytovaní, čo je podmienkou pre platné odstúpenie od tejto zmluvy v zmysle predpokladov § 759 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s naliehavým právnym záujmom na žiadanom určení bola žalobkyňi uložená povinnosť podať práve tento druh žalobného návrhu v predtým vydanom neodkladnom opatrení, čo súd prvej inštancie správne zdôraznil. Aj v poradí v druhom odstúpení od zmluvy o ubytovaní z 05.02.2021 žalovaný v 1. rade akcentoval dôvody odstúpenia od zmluvy uvádzané v písomnom podaní z 20.01.2021, preto súd prvej inštancie správne, so zreteľom na tieto okolnosti, vyhodnotil existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na tomto určení so zdôraznením, že od vyriešenia tejto otázky je odvodená opodstatnenosť ďalších častí žaloby.

31. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaných poukazujúcich na neurčitosť žalobného návrhu. Žalobkyňa v bodoch 2 - 4 žaloby nepochybným spôsobom vymedzila, čoho sa v tomto konaní domáha a teda že požaduje umožnenie užívať priestory v penzióne L. v rozsahu upravenom v zmluve o ubytovaní, teda jednu trojlôžkovú izbu, ako aj spoločných priestorov a služieb s ubytovaním spojených. Žalobkyňa sa teda domáha umožnenia užívania nehnuteľnosti v rozsahu upravenom v zmluve o ubytovaní, pričom iné nároky zo zmluvy o ubytovaní súvisiace s prípadným užívaním priestorov nad rámec upravený v zmluve, predmetom tohto konania neboli.

32. Súd prvej inštancie napokon správne vyhodnotil v priebehu konania namietanú neplatnosť odstúpenia od zmluvy o ubytovaní vyjadrenú žalovaným v 1. rade v ďalšom písomnom podaní a to zo dňa 15.02.2021, keďže toto bolo vyhotovené štatutárnym zástupcom žalovaného v 1. rade, ktorý bol zvolený neplatne zvolenými štatutárnymi zástupcami žalovaného v 2. rade, ktorý, ako už bolo uvádzané, je jediným spoločníkom žalovaného v 1. rade (konanie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb 5/2020). Pasívnu legitimitáciu žalovaného v 2. rade prvoinštančný súd správne posúdil (napriek predloženej dohode o ukončení právneho vzťahu medzi žalovanými zo 17.05.2021), keďže nie je sporné, že tento účastník je naďalej výlučným vlastníkom predmetného penziónu a teda prípadné rozhodnutie o povinnosti strpieť obmedzenie vlastníckeho práva spočívajúce v užívaní časti tejto nehnuteľnosti žalobkyňou, má vplyv na jeho právne postavenie a vo vzťahu k žalovanému v 1. rade existuje naďalej platná zmluva o ubytovaní, ktorá bola uzatvorená so žalobkyňou.

33. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija / Španielsko z 09.12.1994).

34. Súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nemožno konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti žalovaných konať pred súdom a k porušeniu ich práv na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nemožno považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní rozhodnutie podľa predstáv odvolateľov.

35. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd vzhľadom na všetky uvedené dôvody rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1,2 CSP prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

36. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania má žalobkyňa vo vzťahu k žalovaným nárok na náhradu trov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).